

التحذير من البدع

PARALAJMERIMI NGA BIDATI!

AUTORI

ABDULAZIZ IBËN BAZ

التحذير من البدع

Paralajmerimi nga Bidati!

Autori:

AbdulAziz ibën Baz

Përktheu:

Besim Gjelaç

Redaktor gjuhësor:

Sylë Dinaj

Titulli në arabisht: التحذير من البدع

Titulli në shqip: Paralajmerimi nga Bidati!

Autor: AbdulAziz ibën Baz

Përkthyes: Besim Gjellaj

Redaktor gjuhësor: Sylë Dinaj

Website: www.indeksiislam.com

All rights reserved

ان الحمد لله، نحمده ونستعينه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا، مَنْ يَهْدِهِ اللهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ،

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴾

1

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴾²

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴾³

أما بعد

فإنَّ أصدق الحديث كلام الله تعالى، وخير الهدي هدي محمدٍ صلى الله عليه وسلم وشر الأمور محدثاتها، وكلُّ محدثة بدعة، وكلُّ بدعة ضلالة، وكلُّ ضلالة في النار

¹ [آل عمران: 102]

² [النساء: 1]

³ [الأحزاب: 70 - 71]

Porosia e parë

Falënderimi i takon vetëm Allahut. Paqja dhe mëshira e Allahut qofshin mbi të Dërguarin e Allahut, mbi familjen dhe shokët e tij dhe mbi të gjithë ata që e pasuan udhëzimin e tij!

Shumë herë dhe nga ana e shumë njerëzve, përsëritet pyetja rreth dispozitës së sheriatit islam për festimin e Lindjes së Pejgamberit sal-All-llahu alejhi ue sel-lem (Mevludit), për të ngriturit në këmbë për të gjatë festimit, për atë që e përshëndesin me selam (duke besuar se ai prezanton aty) dhe gjëra tjera që bëhen gjatë festimit të mevludit.

Përgjigjja është se nuk lejohet të festohet lindja e të Dërguarit sal-All-llahu alejhi ue sel-lem, e as e dikujt tjetër, sepse kjo është prej gjërave të shpikura ne fe. Këtë nuk e ka bërë Pejgamberi salallahu alejhi ue selem, as hulefau errashidun¹, as që e ka bërë dikush nga sahabet, Allahu qoftë i kënaqur me ta, e as ata që i kanë pasuar me të drejtë, gjatë tri gjeneratave me të vlefshme, e ata janë njerëzit më të dijshëm rreth Sunnetit të Pejgamberit sal-All-llahu alejhi ue sel-lem, që më së shumti e kanë dashur të Dërguarin sal-All-llahu alejhi ue sel-lem, zbatues më të përpiktë të sheriatit.

Është vertetuar në hadith autentik se Pejgamberi sal-All-llahu alejhi ue sel-lem ka thënë: **"Kush shpik në fenë tonë atë që nuk është prej saj, ajo është e refuzuar"**.¹ Kurse në një hadith tjetër thotë: **"Përmbajuni sunetit tim dhe sunetit të hulefau errashidun, që vijnë pas meje; kapuni për të (sunnetin) më dhëmballë dhe kini kujdes nga risitë në fe, sepse çdo risi është bidat dhe çdo bidat është humbje"**.²

¹ Katër kalifët e drejtë që kanë erdhur menjëherë pas Pejgamberit sal-All-llahu alejhi ue sel-lem; Ebu Bekri, Omeri, Othmani dhe Aliu; All-llahu qoftë i kënaqur me ta!

¹ Tra. Buhari (2697), Muslimi (1718) nga Aisheja Allahu qoftë i kënaqur me të.

² Tra. Ebu Davudi (4607) dhe Tirmidhiu (2676) i cili ka thënë është hasen.

Në këto dy hadithe ka paralajmërim dhe kërcënim të ashpër për të shpikurit dhe veprimin e ndonjë pune të re (bidat) në fe, kurse All-llahu subhanehu ue te'ala thotë në Kur'an:

وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا

“Atë që jua jep Pejgamberi, atë merrnie e atë që t’ju ndalojë, largohuni prej saj dhe kinie frikë Allahun, se Allahu është ndëshkuës i ashpër”¹.

Poashtu, All-llahu i Plotëfuqishëm thotë:

فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Prandaj, le të ruhen ata që e kundërshtojnë rrugën e tij (të dërguarit) se ata do t’i zë donjë telashe, ose do t’i godasë dënim i idhët”².

Në një ajet tjetër thotë:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

“Ju e kishit shembullin më të lartë në të dërguarin e All-llahut, kuptohet, ai që shpreson në shpërblimin e All-llahut në botën tjetër, ai që që atë shpresë e shoqëron duke e përmendur shumë shpesh All-llahun”³.

¹ (el-Hashr: 7)

² (en-Nurë: 63)

³ (el-Ahzabë: 21)

Dhe thotë:

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

**"Allahu është i kënaqur me të hershmit e parë prej
muhaxhirëve (migruesve) dhe prej ensarëve (vendasve-
ndihmëtarë) dhe prej atyre që i pasuan ata me punë të mira, e
edhe ata janë të kënaqur ndaj Tij. Atyre u ka përgatitur
xhennete, në të cilat rrjedhin lumenj, ku do të jenë përjetë të
pasosur. E ky është fitim i madh"¹.**

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا

**"Sot përsosa për ju fenë tuaj, plotësova ndaj jush dhuntinë
Time, zgjodha për ju Islamin fe"².**

E ajetet në këtë kuptim janë të shumta.

Me shpikjen e donjë veprë si mevludi, nënkuptohet se kinse All-llahu subhanehu ue te'ala nuk ia ka plotësuar fenë këtij ummeti dhe Muhammedi sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem nuk ia ka përcjellur ummetit atë që u nevojitet që të veprojnë sipas saj, derisa erdhën gjenerata të mëvonshme të cilët shpikën në fenë e All-llahut gjëra që nuk i shpalli All-llahu subhanehu ue te'ala, duke pretenduar se me këtë afrohen tek All-llahu. Pa dyshim kjo është gjë e rrezikshme, kjo është mospajtim me All-llahun dhe Pejgamberin e Tij, e nuk ka dyshim se Allahu subhanehu ue te'ala e ka përkryer fenë e Tij për robërit e Vet dhe i ka plotësuar dhuntitë e veta ndaj tyre, njëashtu edhe Pejgamberi sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem ia ka përcjellur umetit të vet Islamin tërësisht.

¹¹ (et-Tevbe: 100)

² (el-Maide: 3)

Nuk ka lënë rrugë që të dërgon për në Xhennet ose që të largon nga Zjarri pa ia bërë të qartë umetit të vet, dhe këtë na e verteton hadithi sahih të cilin e përcjell Abdullah ibën Amri Allahu qoftë i kënaqur me të, se Pejgamberi sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem ka thënë: ***“Sa here që All-llahu ka dërguar donjë të dërguar, ai e ka pasur obligim që ta udhëzojë popullin e vet për të mirat të cilat ai i ka ditur për ta, dhe t’i paralajmërojë për të keqën të cilën ai e ka njohur”***³

Çdokush e di se Pejgamberi sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem është më i miri në mesin e të gjithë Pejgamberëve dhe vulë e tyre, si dhe është prej atyre që më së shumti e ka interpretuar fenë dhe këshilluar ummetin e vet. Prandaj, sikur të ishte festimi i mevludit prej Islamit, më të cilin All-llahu subhanehu ue te’ala është i kënaqur, Pejgamberi sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem do t’ia kishte sqaruar ummetit të vet, ose do ta kishte bërë gjatë jetës së tij, ose do ta kishin bërë edhe sahabët, All-llahu qoftë i kënaqur me ta. Pasiqë, një gjë e tillë nuk ka ndodhur, kuptohet që mevludi nuk është prej Islamit, përkundrazi është prej risive në fe, për të cilat Pejgamberi sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem e ka paralajmëruar ummetin e vet që të largohet, siç u cek edhe në dy hadithet më sipër.

Në kuptimin e këtyre dy haditheve kemi edhe shumë hadithe të tjera, siç është thënia e Pejgamberit sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem në hutben e xhumasë: ***“Me të vertetë fjala më e mirë është Fjala e Allahut, ndërsa udhëzimi më i mirë është udhëzimi i Pejgamberit sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem dhe veprat më të urrejtura janë risitë, çdo risi është humbje dhe çdo humbje të çon në Zjarr”***.⁴

Ajetet dhe hadithet në këtë temë janë të shumta, prandaj shumica e dijetarëve e mohojnë mevludin, duke paralajmëruar për të këqijat e tij, bazuar në argumentet e përmëndura më sipër dhe argumente tjera. Mirëpo, disa të mëvonshëm e kanë bërë të lejuar nëse nuk përmban gjëra të ndaluara, siç janë: teprimi në Pejgamberin sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem, përzierja mes burrave dhe grave, përdorimi i instrumenteve muzikore, ose gjëra të tjera që i ndalon sheriatu i pastër dhe kanë thënë se është prej risive të mira. Mirëpo, rregulli shariatik thotë se çdo mospajtim që e kanë besimtarët, duhet të kthehen te Libri i All-llahut dhe te Sunneti i të Dërguarit sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem dhe të gjykojnë sipas tyre.

³ Tra.Muslimi në sahihun e tij.

⁴ Tra.Muslimi në sahihun e tij.

Për këtë All-llahu i Plotëfuqishëm në Kur'an thotë:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَّعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ۚ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

“O ju që besuat, bindjuni All-llahut, respektoni të dërguarin dhe përgjëgjësit nga ju. Nëse nuk pajtoheni për donjë çështje, atëherë parashtronie atë tek All-llahu (te Libri i Tij) dhe tek i Dërguari, poqëse i besoni Allahut dhe Ditës së Fundit. Kjo është më e dobishmja dhe përfundimi më i mirë”¹.

Thotë Allahu i Lartësuar:

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ۚ ذَلِكُمْ اللَّهُ

“Për çdo send që nuk pajtoheni, gjykimi për të është tek All-llahu”².

E kemi parashturuar këtë çështje (festimin e mevludit) te Libri i All-llahut, qoftë i pastër prej të metave që ia përshkruajnë robët, dhe e kemi gjetur përgjigjen se All-llahu na urdhëron ta pasojmë Pejgamberin sal-llahu alejhi ue sel-lem në çdo gjë që ai na porositi dhe të largohemi prej çdo gjëje prej së cilës ai na ndalon. Kur'ani, gjithashtu na tregon se All-llahu i Lartësuar e ka plotësuar këtë fe, dhe mevludi nuk është prej asaj që e ka sjellë Pejgamberi sal-llahu alejhi ue sel-lem tek ne, nuk është prej fesë, të cilën e ka plotësuar All-llahu për neve dhe përmes saj na ka urdhëruar që ta pasojmë Pejgamberin.

¹ (en-Nisaë: 59)

² (esh-Shura: 10)

Poashtu e kemi parashtruar këtë çështje tek Sunneti i të Dërguarit sal-Allahu alejhi ue sel-lem, dhe nuk kemi gjetur argument që aludon se Pejgamberi e ka bërë, apo që ka urdhëruar të veprohet, e as që e kanë bërë një gjë të tillë sahabët e tij, All-llahu qoftë i kënaqur me ta. Nga e gjithë kjo mësuam se festimi i mevludit nuk është prej fesë, përkundrazi është prej gjërave të shpikura në fe, përgjasim me jehuditë dhe të krishterët në festat e tyre. Me këtë që u cek bëhet e qartë për secilin që ka fare pak dituri dhe dëshirë që ta gjejë të vërtetën dhe që është objektiv në kërkimin e së drejtës, se festimi i mevludit nuk është i Fesë Islame, por është prej bidateve të shpikura, prej të cilave All-llahu subhanehu ue te’ala dhe i Dërguari i Tij sal-Allahu alejhi ue sel-lem na kanë urdhëruar të largohemi dhe të ruhemi.

Njeriun e mënçur nuk duhet ta mashtrojë fakti se vepruesit e kësaj janë shumë, ngase e vërteta nuk njihet me atë se a e bëjnë shumë njerëz apo jo, por njihet me fakte nga dispozitat e Sheriatit Islam. Kjo është e njëjtë me atë siç All-llahu i Lartësuar, në lidhje me çifutët dhe të krishterët, thotë:

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

“Ata edhe thanë: ‘Kurrësesi nuk ka për të hyrë kush në Xhennet, përveç atij që është jehudi ose i krishter!’ Ato janë fantazi të tyre. Thuaju: ‘Sillni argumentin tuaj poqëse jeni të drejtë’”¹.

All-llahu gjithashtu thotë:

ن تَطْعَ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

“Në qoftë se u bindesh shumicës (mohuese që janë) në Tokë, ata do të largojnë ty nga rruga e All-llahut”².

¹ (el-Bekare: 111)

² (el-En’amë: 116)

Pastaj, shumica e këtyre mevludeve, krahas asaj se festimi i mevludit është bidat, nuk shpëtojnë nga shumë gjëra tjera të ndaluara në Islam, si: përzjerja e burrave me gratë, përdorimi i këngëve dhe instrumenteve muzikore, i pijeve dehëse dhe atyre narkotike* e shumë të këqijave tjera. Donjëherë mund të ndodhë edhe diçka më e madhe se të gjitha këto – shirku i madh, duke e tepruar me lëvdatat ndaj Pejgamberit sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem, ose dikujt tjetër, si evlijatë, duke e lutur e duke kërkuar ndihmë ose shpëtim, apo duke besuar se ai e di **gajbin**¹ dhe gjëra tjera që të nxjerrin nga Islami të cilat i bëjnë shumë njerëz gjatë festimit të lindjes së Pejgamberit sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem, ose njerëzve tjerë të cilit i quajnë evlija. Është vërtetuar në hadith autentik se Pejgamberi sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem ka thënë: **"Kini kujdes nga të tepruarit (ekstremizmit) në Fe, sepse popujt e mëparshëm i ka shkatërruar teprimi në Fe."** Ai, gjithashtu, ka thënë: **"Mos e teproni duke më lëvdur siç bënë të krishterët me të Birin e Merjemes. Unë jam vetëm rob (njeri i thjeshtë), pra thuani (për mua): 'Rob i All-llahut dhe Pejgamber i Tij'".**⁴

Është shumë për t'u çuditur dhe habitur fakti se shumë njerëz japin mund të madh që të prezentojnë në këto festime që janë risi e bidat dhe i mbrojnë, kurse nuk prezentojnë në tubime dhe në xhemat ku i ka obliguar All-llahu e as që u bëhet vonë dhe nuk mendojnë se kanë bërë donjë mëkat. Pa dyshim e gjithë kjo ndodh si shkak i imanit të dobët, mosdijes, si dhe zhytjes se zemrave në mëkate, All-llahu na ruajtë neve dhe të gjithë muslimanët!

Njëra prej gjërave të këqija që i bëjnë në mevlude është edhe ajo që kanë besim se Pejgamberi sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem prezenton në mevlud dhe për këtë shkak ngrihen në këmbë që ta përshëndesin dhe t'i shprehin mirëseardhje. Kjo është e pavërtetë e madhe dhe mosdije e shëmtuar. Pejgamberi sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem nuk del nga varri i tij deri në Ditën e Gjykimit, as nuk takohet me asnjë njeri, as nuk prezenton në tubimet e dikujt, por qëndron në varrin e tij deri në

* Këtu duhet pas parasysh se shumica e këtyre gjërave nuk ndodhin gjatë manifestimeve të mevludeve në trojet shqiptare, (sh.p.).

¹ Gajb janë të gjitha gjërat e fshehta që nuk i di askush përveç All-llahut të Lartësuar, si psh. ardhmëria, ç'ka në zemër dikush, diçka që ka humbur, etj.

⁴ Tra.Buhariu nga Umeri Allahu qoftë i kënaqur me të.

Ditën e Kijametit, kurse shpirti i tij është më i larti mes më të lartëve në Vendin e Nderimit tek All-llahu (në Xhennet), siç thotë All-llahu ne suren el-Mu'minunë:

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ

“Mandej, pas kësaj (krijese) ju do të vdisni. E në Ditën e Kijametit ringjallen!”¹.

Pejgamberi sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem thotë: ***“Unë jam i pari kujt do t’i hapet varri, ndërmjetësuesi i parë dhe i pari të cilit do t’i pranohet ndërmjetësimi”***; mbi të qofshin salavatet më të vlefshme dhe selamet më të plota!

Ky ajet dhe ky hadith, si dhe shumë ajete dhe hadithe në këtë kontekst, tregojnë se Pejgamberi sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem, si edhe të vdekurit e tjerë, do të dalin nga varret e tyre Ditën e Kijametit. Për këtë gjë ka konsensus mes dijetarëve të muslimanëve pa asnjë kundërshtim. Pra, muslimani duhet të ketë kujdes dhe të jetë vigjilent në këto çështje dhe të ruhet nga ato që kanë shpikur të padijshmit, bidate dhe mite, për të cilat All-llahu nuk ka shpallur argument. All-llahut i kërkojmë ndihmë dhe tek Ai mbështetemi sepse nuk kam fuqi e as forcë pa All-llahun.

Sa i përket salavatit mbi Pejgamberin sal-Iall-llahu alejhi ue sel-lem, ai është prej veprave më të vlefshme me të cilat njeriu mund te afrohet tek Allahu, e për këtë All-llahu i Lartësuar thotë:

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

“Është e vërtetë se All-llahu dhe engjëjt e Tij me madhërim e mëshirojnë Pejgamberin. O ju që keni besuar, madhëronie pra atë (duke rënë salavatë) dhe përshëndeteni me selam!”².

Pejgamberi sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem thotë: ***“Kush bën një salavat për mua, All-llahu atij i bën dhjetë salavate”***.⁵

¹ (el-Muminin: 15,16)

² (el-Ahzabë: 56)

⁵ Tra.Muslimi (1405-Neveviu), nga Abdullah iben Amri Allahu qoftë i kënaqur me të.

Salavati mbi Pejgamberin sal-All-llahu alejhi ue sel-lem është i ligjshëm në çdo kohë, është më i vlefshëm në fund të çdo namazi, bile mendimi i shumë dijetarëve është se është i obligueshëm në uljen e fundit të namazit dhe është sunet i fortë në shumë raste, si psh.: pas ezanit, kur të përmendet Pejgamberi sal-All-llahu alejhi ue sel-lem, në ditën dhe natën e Xhumasë etj., siç vërtetojnë shumë hadithe.

E lus All-llahun që të na bëjë neve dhe tërë muslimanët prej atyre që e kuptojnë fenë e Allahut dhe të na forcojë në të, t'i begatojë të gjithë muslimanët me pasimin e sunetit dhe largimin nga bidati, me të vërtetë Ai është Bujar e Fisnik. Paqja dhe mëshira e All-llahut qoftë mbi Pejgamberin tanë, Muhamedin, familjen dhe shokët e tij!

Porosia e dytë

Vendimi për festimin e Natës së Israsë dhe Miraxhit

Falënderimet i takojnë vetem All-llahut të Lartësuar, ndërsa paqja dhe shpëtimi i All-llahut qofshin mbi të Dërguarin e Tij, familjen dhe shokët e tij.

S'ka dyshim se Israja dhe Miraxhi janë argument i madh që vërteton sinqeritetin e Pejgamberit sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem dhe madhështinë e pozites që e kish tek All-llahu, siç e vërteton edhe fuqinë e përhershme të All-llahut dhe mbizotërimin e Tij mbi të gjitha krijesat. All-llahu subhanehu ue te'ala thotë:

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ ءَايَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

“Pa të meta është Lartmadhëria e Atij që robin e vet e kaloi në një pjesë të natës prej Mesxhidil Haramit në Mesxhidil Aksa, rrethinën e së cilës e kemi bekuar, (ia bëmë këtë udhëtim) për t’ia treguar atij disa argumente Tona. Vërtetë, Ai është Dëgjuesi (i fjalëve të Muhamedit), Pamësi (i punëve të Muhamedit)”¹.

Ka edhe hadithe të shumta që tregojnë se Pejgamberi sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem është ngritur në qiej dhe i janë hapur dyert e qiejve, derisa ka kaluar qiellin e shtatë dhe Zoti i ka folur atë që ka dashur dhe ia ka bërë obligim faljen e pesë kohëve të namazit. Së pari All-llahu i Lartësuar ia ka bërë obligim pesëdhjetë, mirëpo Pejgamberi sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem vazhdimisht ka kërkuar nga All-llahu i Lartësuar që ta lehtësojë, derisa i ka bërë pesë. Tani janë pesë në obligim pesëdhjetë në shpërblim, sepse çdo e mirë është sa dhjetë sosh në shpërblim. Pra, All-llahut i takon falenderimi për të gjitha dhuntitë!

¹ (el-Israë-1)

Nuk ka donjë hadith të vërtetë që tregon saktësisht natën kur ka ndodhur Israja dhe Miraxhi dhe çdo gjë që është transmetuar rreth caktimit të saj, te dijetarët e hadithit, nuk është e vërtetë se rrjedh nga Pejgamberi sal-Allahu alejhi ue sel-lem.

All-llahu i Madhërishëm ka një urtësi të madhe në atë që ka bërë njerëzit të harrojnë se cila ishte ajo natë. Mirëpo edhe sikur të ishte e sigurtë se cila është ajo natë, nuk do të ishte e lejuar për muslimanët që ta veçojnë me donjë ibadet të posaçëm e as ta festojnë, sepse Pejgamberi sal-Allahu alejhi ue sel-lem, as shokët e tij Allahu qoftë i kënaqur me ta nuk e kanë veçuar me donjë ibadet dhe nuk e kanë festuar.

Sikur të ishte festimi i kësaj nate gjë e ligjshme do ta kish sqaruar Pejgamberi sal-Allahu alejhi ue sel-lem për ummetin e vet, me fjalë ose me vepër. Kurse, nëse kishte ndodhur një gjë e tillë do të ishte ditur dhe do të na e kishin përcjellur sahabët Allahu qoftë i kënaqur me ta. Ata kanë transmetuar nga Pejgamberi sal-Allahu alejhi ue sel-lem çdo gjë që i nevojitet ummetit dhe nuk kanë lënë mangët në Fe asgjë. Ata janë të parët në çdo të mirë, pra sikur të ishte festimi i kësaj nate i ligjshëm do të ishin të parët prej njerëzve që do ta bënin një gjë të tillë.

Edhe Pejgamberi sal-Allahu alejhi ue sel-lem ishte njeriu që më së shumti i këshillonte njerëzit. Ai e ka kumtuar porosinë e tij në mënyrën më të mirë dhe e ka çuar emanetin në vend, prandaj, sikur të ishte festimi dhe madhërimi i kësaj nate prej Fesë Islame, nuk do ta kish neglizhuar Pejgamberi sal-Allahu alejhi ue sel-lem e as që do ta kish fshehur. Pasiqë nuk ka ndodhur gjë prej asaj që u cek, kuptohet se festimi dhe madhërimi i kësaj nate nuk janë të Islamit. All-llahu ia ka plotësuar fenë këtij ummeti dhe ia ka përsosur begatinë, kurse nga ana tjetër e ka mohuar ashpër atë që bën të ligjshme në Fe (ose fe) gjëra që nuk i ka lejuar All-llahu. Ai thotë:

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا

“Sot përsosa për ju fenë tuaj, plotësova ndaj jush dhuntinë Time, zgjodha për ju Islamin fe”¹.

¹ (el-Maide: 3)

Ai, poashtu, thotë:

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنُ بِهِ اللَّهُ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةُ اللَّهِ
لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

"A mos kanë ata ortakë (zota ose idhuj) që u përcaktuan atyre fe, të cilën nuk e urdhëroi All-llahu? Po, sikur të mos ishte fjala vendimtare (e All-llahut që shpërblimi dhe ndëshkimi të jenë në ahiret), do të kryhej dënimi mbi ta, e megjithatë, mohuesit do të kenë dënim të dhembshëm"¹.

Është e vërtetuar edhe në hadithe të vërteta, nga Pejgamberi sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem, ndalesa nga bidatet dhe se ato janë humbje, që të përkujtohet ummeti për rrezikun që e bartin dhe të largohet nga veprimi i tyre.

Prej këtyre haditheve është edhe hadithi në të dy Sahihat nga Aisha Allahu qoftë i kënaqur me të e cila tregon se Pejgamberi sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem ka thënë: **"Kush shpik në fenë tonë çka nuk është prej saj, ajo punë është e refuzuar"**, kurse në transmetimin e Muslimit: **"Kush e bën një punë të cilën nuk e kemi bërë ne, ajo është e refuzuar"**. Muslimi transmeton edhe nga Xhabiri radhiyAll-llahu anhu të ketë thënë se Pejgamberi sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem në hytben e Xhumasë thoshte: **"Fjala më e mirë është Fjala e All-llahut, udhëzimi më i mirë është udhëzimi i Muhammedit (sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem), punët më të këqija janë risitë dhe çdo bidat është humbje"**.

Në Sunene transmetohet hadith nga Irbad Ibën Sarije i cili thotë: **"Një herë Pejgamberi i Zotit na këshilloi me një ligjeratë madhështore, prej së cilës na u dridhën zemrat dhe na rrodhën sytë lot. Atëherë i thamë: 'Kjo sikur të ishte ligjeratë për lamtumirë, prandaj na porosit diçka!' Ai tha: 'Ju porosis t'i keni frikën All-llahut, t'u bindeni udhëheqësve edhe në qoftë rob, sepse kush prej jush ka jetë, do të shohë mosmarrëveshje të mëdha. Prandaj, të kapeni për sunnetin tim dhe të hulefai rashidin! Kapeni atë me dhëmballë dhe ruajuni prej punëve të shpikura, sepse çdo risi është bidat e çdo bidat është humbje'."** Hadithet me këtë kuptim janë të shumta.

¹ (esh-Shura: 21)

Edhe sahabët edhe pasuesit e tyre të drejtë më pas, shumë janë ruajtur nga bidatet, i kanë larguar njerëzit dhe i kanë çortuar. Jo për diç tjetër përveç për shkak se ato janë shtim në fe, ligj të cilin nuk e ka lejuar All-llahu, përgjasim me armiqtë e All-llahut – çifutët dhe të krishterët, në aspekt të shtimit dhe shpikjeve në fe atë që nuk e ka lejuar All-llahu dhe pse shtimi në fe nënkupton akuzë ndaj Fesë Islame se nuk është e plotë. Është mirë e njohur se kjo e fundit është një shkatërrim i madh, punë e shënuar, konfrontim me fjalën e All-llahut:

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ

“Sot përsosa për ju fenë tuaj”¹

dhe kundërshtim i hapët ndaj haditheve të Pejgamberit sal-All-llahu alejhi ue sel-lem që largojnë nga bidatet.

Shpresoj se e gjithë kjo që e përmendëm i mjafton dhe e bind atë që e kërkon të vërtetën, ta kundërshtojë këtë bidat, festimin e natës se Israsë dhe Miraxhit, t’i largojë edhe të tjerët nga ky veprim dhe se kjo nuk është prej Islamit.

Për shkak se All-llahu e ka bërë obligim t’i këshillosh muslimanët dhe ka ndaluar ta fshesh dijen, e pashë të arsyeshme t’i përkujtoj vëllezërit e mi muslimanë për këtë bidat i cili është përhapur në shumë krahina dhe vende, saqë shumë njerëz mendojnë se është pjesë e Fesë.

All-llahun e lus ta përmirësojë gjendjen e muslimanëve, t’u dhurojë kuptim të fesë, të na ndihmojë dhe të na jep sukses që të kapemi për të vërtetën, të jemi të patundur në të dhe ta lëmë atë që e kundërshton të vërtetën! Ai është i Fuqishëm ta bëjë këtë. Paqja, mëshira dhe bekimet e All-llahut qofshin për robin dhe të dërguarin e Tij, Pejgamberin tanë, Muhammedin, për familjen dhe shokët e tij!

¹ (el-Maide: 3)

Porosia e tretë

Vendimi për festimin e Natës së Gjysmës së Muajit Shaban

Falënderimi i takon All-Ilahut, i Cili na e përkreu Fenë dhe na e plotësoi dhuntinë. Paqja e mëshira qofshin mbi profetin dhe të dërguarin e Tij, Muhammedin, Pejgamberin e pendimit dhe mëshirës!

All-Ilahu i Lartësuar thotë:

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا

"Sot përsosa për ju fenë tuaj, plotësova ndaj jush dhuntinë Time, zgjodha për ju Islamin fe"¹.

Kurse, në një ajet tjetër thotë:

لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ

"A mos kanë ata ortakë (zota ose idhuj) që u përcaktuan atyre fe, të cilën nuk e urdhëroi All-Ilahu?"².

Në Sahihun e Buhariut dhe Muslimit gjindet hadithi të cilin e transmeton Aisheja Allahu qoftë i kënaqur me të, nga Pejgamberi sal-IAll-Ilahu alejhi ue sel-lem të ketë thënë: **"Kush shpik në fenë tonë çka nuk është prej saj, ajo punë është e refuzuar"**, ndërsa në transmetimin e Muslimit: **"Kush e bën një punë të cilën nuk e kemi bërë ne, ajo është e refuzuar"**.

Në Sahihun e Muslimit përcillet edhe hadithi i Xhabirit i cili thotë se Pejgamberi sal-IAll-Ilahu alejhi ue sel-lem në hytben e Xhumasë thoshte: **"Fjala më e mirë është Fjala e All-Ilahut, udhëzimi më i mirë është udhëzimi i Muhammedit (sal-IAll-Ilahu alejhi ue sel-lem), punët më të këqija janë risitë dhe çdo bidat është humbje"**.

¹ (el-Maide: 3)

² (esh-Shura: 21)

Ajetet e hadithet me këtë kuptim janë të shumta dhe të gjitha vërtetojnë qartë se All-llahu subhanehu ue te'ala ia ka plotësuar këtë ummeti Fenë dhe dhuntinë e Tij ndaj nesh dhe se Pejgamberi sal-llahu alejhi ue sel-lem nuk vdiq derisa e kumtoi Fenë qartë dhe derisa ia sqaroi ummetit çdo gjë që All-lahu e bëri të ligjshme për ta, qofshin fjalë apo vepra. Ai, gjithashtu, sqaroi se çdo gjë që shpikin njerëzit pas tij dhe ia mveshin Fesë Islame, qofshin fjalë apo vepra, është bidat i refuzuar edhe në qoftëse ai që e shpik ka qëllim të mirë. Këtë mirë e kanë ditur sahabet Allahu qoftë i kënaqur me ta, si dhe dijetarët e Islamit, prandaj i kanë mohuar bidatet dhe kanë qortuar që njerëzit të largohen, gjë të cilën e ka përmëndur secili që ka përpiluar diçka për madhërimin e Sunnetit dhe refuzimin e bidatit; si: Ibën Veddah, etTartushi, Ebu Shameh etj.

Njëri prej bidateve të cilin e kanë shpikur disa njerëz është edhe bidati i festimit të Natës së Gjysmës së Muajit Shaban dhe veçimi i asaj dite me agjërim. Për një gjë të tillë nuk ka asnjë fakt në të cilin bën të mbështetemi. Transmetohen, në lidhje me vlerën e asaj nate, disa hadithe që janë të dobëta (daif) dhe nuk lejohet të merren për argument, përderisa hadithet që përmenden për namaz të posaçëm në këtë natë, të gjitha janë të trilluara (mevdu'), siç kanë vërejtur shumë dijetarë, fjalët e të cilëve do t'i përmendim më poshtë. Për këtë temë ka edhe disa transmetime nga disa prej Selefit që kanë banuar ne Sham¹, po edhe të tjerë, njëherit ky është edhe mendimi i shumicës së dijetarëve, se festimi i kësaj nate është bidat dhe se hadithet që janë me temë rreth vlerës së saj, të gjitha janë të dobëta, bile disa të trilluara. Njëri prej atyre që kanë tërhequr vëmendjen për këtë është edhe dijetari i madh Ibën Rexhebi në librin e tij "Letaiful Mearif" (Imtësitë e njohjes). Hadithet e dobëta mund të përdoren për ibadete të cilat janë vërtetuar me argumente tjera që janë të vërteta, kurse festimi i natës së Gjysmës së Shabanit nuk ka asnjë fakt autentik, që të ishte e arsyeshme të përmenden edhe hadithet e dobëta.

Këtë rregull të madh e ka përmëndur Imam Ebul Abbas Shejhul Islam Ibën Tejmije, All-llahu e mëshiroftë, kurse unë po të bart, o lexues i nderuar, ç'kanë thënë disa dijetarë për këtë çështje, që ta kesh të qartë.

¹ Sham është quajtur vendi që i përfshin Sirinë, Jordanin dhe Libanin.

Të gjithë dijetarët kanë konsensus për çështjen se kur të kundërshtohen njerëzit në diçka duhet t'i kthehen Librit Të All-Ilahut dhe Sunnetit të Pejgamberit sal-lAll-Ilahu alejhi ue sel-lem dhe të pranojnë se ç'të vendosin këto të dyja, ose njëra, ajo është ligj të cilin duhet pasuar, ajo gjë që i kundërshton është obligim të hudhet, kurse ai ibadet që nuk përmendet në asnjërën prej tyre është bidat dhe nuk lejohet të veprohet e ku më të ftohen të tjerët që ta bëjnë.

All-Ilahu subhanehu ue te'ala thotë:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ۚ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

“O ju që besuat, bindjuni All-Ilahut, respektoni të Dërguarin dhe përgjegjësit nga ju. Nëse nuk pajtoheni për donjë çështje, atëherë parashtronie atë tek All-Ilahu (te libri i Tij) dhe tek i Dërguari, poqëse i besoni All-Ilahut dhe Ditës së Fundit. Kjo është më e dobishmja dhe përfundimi më i mirë”¹.

Gjithashtu thotë:

مَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ

“Për çdo send që nuk pajtoheni, gjykimi për të është tek All-Ilahu”².

قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ

“Thuaj: ‘Nëse e doni All-Ilahun, atëherë ejani pas meje që All-Ilahu t’ju dojë, t’ju falë mëkatet tuaja’³.

¹ (en-Nisaë: 59)

² (esh-Shura: 10)

³ ” (Ali Imran: 31)

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي
أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

“Për Zotin tënd jo, ata nuk janë besimtarë (të asaj që të zbriti ty as të asaj para teje) derisa të mos zgjedhin ty për të gjykuar në atë konflikt mes tyre, e pastaj (pas gjykimit tënd) të mos ndiejnë pakënaqësi nga gjykimi yt dhe (derisa) të mos binden singërisht”¹.

Ajetet me këtë kuptim janë të shumta dhe të gjitha, pra janë fakt tekstual për atë se kthimi i çështjeve të Libri dhe Sunneti është obligim, dhe se të pajtuarit me vendimin e tyre është obligim, gjë e cila është rezultat i Imanit (besimit). Kjo është më mirë për robërit në Dunja dhe Ahiret.

Ibën Rexhebi, në librin e tij **“Letaiful Mearif”**, për këtë çështje, pas një shqyrtimi të gjërë thotë: “Disa tabiin të Shamit, si: Halid ibën Ma’dan, Mekhul, Lukman ibën Amir etj. e kanë madhëruar natën e Gjysmës së Shabanit dhe kanë bërë në të më shumë ibadet. Prej tyre e kanë marrë njerëzit madhërimin e saj dhe se kinse ajo ka vlerë të veçantë duke thënë se u kanë arritur, në lidhje me këtë, transmetime Israilite. Kur u bë e njohur kjo nëpër vende të ndryshme, njerëzit ranë në kundërshtim në këtë çështje. Kishte prej tyre që e pranuan këtë prej atyre dhe i pëlqyen për madhërimin e kësaj nate, prej tyre edhe disa astekë të Basras etj. Mirëpo, këtë e mohoi shumica e dijetarëve të Hixhazit e mohuan këtë, si Atau, Ibën Ebi Melike, AbduRrahman ibën Zejd ibën Eslem e transmeton nga dijetarët e Medines, ky është edhe mendimi i nxënësve të Malikut dhe tjerëve. Të gjithë këta thonë se e tërë ajo është bidat.

¹ (en-Nisaë: 65)

Dijetarët e Shomit, në lidhje me mënyrën e festimit të kësaj nate u ndanë në dy mendime:

1. Mendimi i parë thotë se ajo natë duhet të festohet me xhemat nëpër xhami. Halid ibën Ma'dan, Lukman ibën Amir dhe tjerë, në atë natë i vishnin rrobat më të mira që i kishin, parfymoseshin, stoliseshin dhe tërë natën faleshin në xhami. Me këtë mendim është pajtuar edhe Is'hak ibën Rahuje dhe ka thënë: 'Festimi i saj në xhami me xhemat nuk është bidat', transmeton Harb elKermani ne librin "Mesail" (Çështje).
2. Mendimi i dytë thotë se është gjë e urrejtur që në këtë natë të tubohen në xhami për namaz, tregime dhe lutje, por nuk është e urrejtur që njeriu të falet vetë. Ky është mendimi i elEuza'ut, imami dhe dijetari i Shomit. Kjo edhe është më e vërteta. ... – më pas thotë – Nuk dihet donjë fjalë e Imam Ahmedit për natën e gjysmës së Shabanit, mirëpo mund të nxirret se ai e pëlqen të falurit në këtë natë nga dy transmetimet që vinë nga ai në lidhje me netët e dy bajrameve. Në një transmetim imam Ahmedi nuk e pëlqen të falurit me xhemat gjatë natës së Bajramit, sepse nuk ka diç të saktë që tregohet nga Pejgamberi sal-All-llahu alejhi ue sel-lem ose sahabet. Ndërsa, në transmetimin tjetër ai e pëlqen një gjë të tillë për shkak se AbduRrahman ibën Jezid ibnul Esued e ka vepruar dhe ai është prej tabiinëve. Pra, e njëjta mund të thuhet edhe për natën e gjysmës së Shabanit, sepse nuk ka diçka të saktë nga Pejgamberi sal-All-llahu alejhi ue sel-lem e as nga sahabët, por është transmetuar nga një grup i tabiinëve, individë prej dijetarëve të mëdhenj të Shomit." Mbaroi citati i Ibën Rexhebit, All-llahu e mëshiroftë!

Në këtë citat Ibën Rexhebi qartë deklaroi se nuk ka diçka të saktë nga Pejgamberi sal-All-llahu alejhi ue sel-lem e as nga sahabet Allahu qoftë i kënaqur me ta për festimin e Gjysmës së Shabanit, gjë që të habit pse elEuza'iu ka zgjedhur mendimin se është e pëlqyeshme të falen njerëzit vetë, po edhe ajo që Ibën Rexhebi e ka zgjedhur këtë mendim është e çuditshme dhe e dobët, sepse çdo gjë që nuk ka fakte nga Sheriati se është e ligjshme, nuk i lejohet muslimanit ta shtojë në Fe, pa marrë parasysh a e bën atë vetë, apo me grup, a e bën fshehtë apo haptaz. Kjo sepse fjala e Pejgamberit: "**Kush e bën një punë të cilën nuk e kemi bërë ne, ajo është e refuzuar**", është e përgjithshme, si dhe argumentet tjera për mohimin dhe qortimin e bidatit.

Imam Ebu Bekr etTartushi, në librin e tij **"ElHauadithu uel Bide'u"** (Risitë dhe Bidatet), thotë: "Ibën Veddahu transmeton nga Zejd ibën Eslem të ketë thënë: 'Nuk kemi takuar asnjë prej mësuesve apo dijetërëve tanë që i ka kushtuar vëmendje Gjysmës së Shabanit e as hadithit të Mekhulit. Asnjëri nuk ka patur mendim se ajo natë ka donjë vlerë që e dallon nga të tjerat.' Një herë, Ibën Ebi Melikes i është thënë se Zijad enNumejri thotë se nata e pesëmbëdhjetë e Shabanit e ka shpërblimin sikur Nata e Kadrit, kurse ai është përgjigjur: 'Sikur ta dëgjoj unë duke thënë dhe të kem shkop në dorë do ta godas.' E, Zijadi ka qenë që ka rrëfyer tregime." Mbaron citati.

Dijetari i madh eshSheukani, në librin e tij **"ElFevaidul Mexhmu'ah"** (Dobitë e Tubuara), thotë: "Hadithi: **'O Ali! Kush i fal njëqind rekate në natën e mesme të muajit Shaban dhe në secilin rekat e lexon el-Fatihën dhe "Kul huvAll-llahu Ehad" dhjetë herë, All-llahu ia kryen çdo nevojë që e ka ...'** është hadith i trilluar dhe në fjalët e këtij hadithi që tregojnë ç'shpërblim fiton ai që e bën këtë, ka argument që nuk e lë të dyshojë asnjë njeri që kupton se është hadith i rrejshëm, kurse transmetuesit e tij janë të panjohur. Është transmetuar edhe me sinxhir tjetër edhe me të tretë, por të gjitha janë të trilluara dhe transmetuesit janë të panjohur." Ai, në librin "El Muhtesar" (I Redukuari) thotë: "Hadithi që bën fjalë për namaz në natën e mesit të Shabanit, është i pavërtetë. Kurse hadithi të cilin e transmeton Ibën Hibbani nga Aliu: **'Kur të vijë nata e mesit të Shabanit, faluni tërë natën dhe agjëroni të nesërmen!'**, është hadith i dobët.", kurse në librin "elLe'ali'ul Masnuah" (Margaritarët Artificial), thotë: "Hadithi për njëqind rekate në gjysmën e Shabanit me suren Ihlas nga dhjetë herë, të cilin e transmeton edDejlemiu e tjerë, është i trilluar dhe shumica e transmetuesve në të tre sinxhirët e transmetimit janë të dobët dhe të panjohur. Edhe Hadithi për dymbëdhjetë rekate me Ihlasin tridhjetë herë është i trilluar, si dhe katërmëdhjetë rekate është hadith i trilluar.

Një grup fukahash, si autori i **"Ihja Ulumid Din"** (Ringjallja e Diturive Fetare) e tjerë, janë mashtruar me këtë hadith si dhe disa mufessirë. Namazi i kësaj nate është transmetuar në mënyra të ndryshme, të gjitha të rrejshme dhe të trilluara. Kjo nuk e mohon transmetimin e Tirmidhiut ku Aisha Allahu qoftë i kënaqur me të përmend se Pejgamberi sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem ka shkuar në Beki'a dhe se Zoti zbret në atë natë në qiellin e Tokës dhe se fal më shumë njerëz sesa qimet e dhënve të fisit Kelb, sepse këtu bëhet fjalë për namazin në këtë natë edhe pse ky hadith i Aishes është i dobët me sened të këputur. Si edhe hadithi i Aliut Allahu qoftë i kënaqur me të, i cili u cek më lartë, në lidhje me namazin e kësaj nate nuk e largon faktin se namazi në këtë natë është i trilluar, për shkak të dobësive të këtij hadithi, siç e cekëm më lartë." – citat i mbaruar.

Dijetari i madh elIrakiju thotë: "Hadithi për namazin e natës së gjysmës së Shabanit është i trilluar dhe rrenë për Pejgamberin sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem."

Imam EnNeveviju, në librin e tij **"elMexhmu"**, thotë: "Namazet, si 'Namazi i Regaibit' dhe që është dymbëdhjetë rekate, që falet mes akshamit dhe jacisë në natën e Xhumasë së parë të muajit Rexheb, si dhe namazi i natës së mesme të muajit Shaban, që falet njëqind reqate, janë bidate të urrejtura. Njeriu nuk bën të mashtrohet me atë që këto namaze janë të përmendura në librat "Kutul Kulub" (Ushqimi i Zemrave) dhe "Ihja Ulumid Din", e as me hadithin që përmendet në lidhje me to, sepse e gjithë kjo është e rreme, por as me atë që disa dijetarëve iu është përzier vendimi për to dhe kanë përpiluar disa fletë ku kanë thënë se është punë e pëlqyer, sepse ajo është gabim."

Imam Ebu Muhammed AbdurRahman ibën Ismail elMakdisiju ka shkruar libër të bukur dhe të vlefshëm në të cilin e ka mposhtur idenë për këtë namaz.

Ka edhe shumë fjalë të dijetarëve rreth kësaj çështjeje saqë nëse fillojmë t'i përmendim të gjitha do të ishte zgjatur tema, prandaj mendoj se atë që e përmendëm mjafton për atë që e kërkon të vërtetën.

Ajetet dhe hadithet që i përmendëm, si dhe fjalët e dijetarëve na e bëjnë të qartë se festimi i kësaj nate me namaz apo me diç tjetër, si dhe veçimi i të nesërmes me agjërim është bidat i urryer sipas shumicës së dijetarëve dhe nuk ka bazë në Sheriatin e pastër, por është gjë që është shpikur pas kohës së sahabëve Allahu qoftë i kënaqur me ta. Atij që e kërkon të vërtetën, për këtë dhe për të gjitha çështjet i mjafton Fjala e All-Ilahut:

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ

"Sot përsosa për ju fenë tuaj"¹

dhe ajetet tjera me këtë kuptim, si dhe fjala e Pejgamberit sal-IAll-Ilahu alejhi ue sel-lem: **"Kus shpik në fenë tonë çka nuk është prej saj, ajo është e refuzuar"** dhe hadithet tjera me këtë kuptim.

Në Sahihun e Muslimit transmetohet nga Ebu Hurejra se Pejgamberi sal-IAll-Ilahu alejhi ue sel-lem ka thënë: **"Mos e dalloni natën e Xhumasë nga netët tjera me donjë namaz, e as ditën e saj me agjërim, përveç atij që agjëron me radhë."** Pra, nëse bënte që donjë natë të veçohej nga netët tjera me ibadet, atëherë nata e Xhumasë do të ishte më primarja, ngase dita e saj është dita më e mirë në të cilën lind Dielli, me tekst të haditheve të vërteta nga Pejgamberi sal-IAll-Ilahu alejhi ue sel-lem. Mirëpo, fakti se Pejgamberi sal-IAll-Ilahu alejhi ue sel-lem na e tërhoqi vërejtjen që të mos e veçojmë nga netët tjera tregon se dallimi i donjë nate tjetër është më e logjikshme që të jetë i ndaluar, përveç me argument të vërtetë.

Prandaj, pasi që Nata e Kadrit, si dhe netët e Ramazanit, është e ligjshme të kalohen në namaz dhe ibadet, Pejgamberi sal-IAll-Ilahu alejhi ue sel-lem e ka përkujtuar dhe nxitur ummetin e vet që të falen, por edhe ai vetë e ka bërë një gjë të tillë, siç është e vërtetuar në dy Sahihet se Pejgamberi sal-IAll-Ilahu alejhi ue sel-lem ka thënë: **"Kush falet gjatë (netëve të) Ramazanit me besim dhe sinqeritet, All-Ilahu ia fal gjynahet e mëparshme dhe kush falet në Natën e Kadrit me besim dhe sinqeritet, All-Ilahu ia fal gjynahet e mëparshme."**

¹ (el-Maide: 3)

Pra, sikur të ishte nata e gjysmës së muajti Shaban, nata e Xhumasë së parë në muajin Rexheb, ose nata e Israsë dhe Miraxhit natë e cila lejohet të festohet apo të bëhet donjë ibadet i veçantë, do të na kishte udhëzuar Muhammedi sal-Allahu alejhi ue sel-lem për të, ose do ta kishte bërë ai vetë. Kurse, sikur të kishte ndodhur një gjë e tillë do ta kishin transmetuar sahabët Allahu qoftë i kënaqur me ta për ummetin dhe nuk do ta kishin fshehur, sepse ata janë më të mirit mes njerëzve dhe më këshilluesit për ummetin pas peygamberëve, All-llahu që i kënaqur prej tyre dhe ata i ka bërë të kënaqur.

Më lartë u cekën fjalët e dijetarëve të cilat vërtetojnë se kjo gjë nuk është vërtetuar nga Peygamberi sal-Allahu alejhi ue sel-lem, e as nga sahabet e tij Allahu qoftë i kënaqur me ta, gjë me të cilën vërtetohet se festimi i këtyre netëve është bidat i shpikur në Islam, si dhe veçimi i tyre me donjë ibadet. E njëjta vlen edhe për natën e njëzeteshtatë të muajit Rexheb, për të cilën disa njerëz mendojnë se është nata e Israsë dhe Miraxhit. Nuk lejohet të festohet ajo natë, për shkak të argumenteve të cilat u përmendën më lartë. Nuk lejohet nëse dihet se cila është ajo natë, e si nëse nuk dihet, siç është mendimi i vërtetë i dijetarëve, sepse mendimi i atyre që thonë se është nata e njëzeteshtatë e muajit Rexheb është mendim i pavërtetë i cili nuk ka bazë në hadithe të vërteta. Me vend e ka pasur poeti i cili ka thënë:

***Punët më të mira
janë të shkuarat në udhëzim,
kurse punët më të këqija
janë të shpikurat, bidatet.***

All-llahun e lusim që të na jep sukses neve dhe të gjithë muslimanëve që të jemi të kapur për Sunnet, të jemi të qëndrueshëm në të dhe të largohemi nga ajo që e kundërshton. Ai është Bujar, Fisnik! Paqja dhe mëshira e all-llahut qofshin mbi robin dhe të dërguarin e Tij, Peygamberin tanë Muhammedin, mbi familjen dhe të gjithë shokët e tij!

Porosia e katërt*

Nga AbdulAziz ibën AbdUll-llah ibën Baz deri te muslimanët që do ta lexojnë këtë, All-llahu i ruajtë me Islam dhe na mbroftë neve e ata nga shpikjet e injorantëve arrogantë! Amin!

Es selamu alejkum ue rahmetUll-llahi ue berakatuHu!

Pata rast të shoh një shkresë e cila i referohej njëfarë Shejh Ahmedit, Shërbëtori i Xhamisë së Pejgamberit, me titull "Kjo është porosi nga Medineja, prej Shejh Ahmedit, Shërbëtorit të Xhamisë së Pejgamberit", në të cilën thotë:

"Në një natë të Premte ndejta zgjuar duke lexuar Kur'an. Pasiqë i lexova edhe Emrat e Bukur të All-llahut, fillova të bëhem gati për gjumë, kur e pashë Pejgamberin sal-lAll-llahu alejhi ue sel-lem, i cili i ka sjellë ajetet kur'anore dhe rregullat e ndershme, si mëshirë për të gjitha botat. Prijësi i ynë Muhammedi sal-lAll-llahu alejhi ue sel-lem më tha: 'O Shejh Ahmed!' 'Të përgjigjem dhe të nënshtrohem' – i thashë – 'O Krijesa më e Ndershme e All-llahut!' Atëherë më tha: 'Mua po më vjen turp prej veprave të shëmtuara të njerëzve dhe nuk po mundem t'i dal përpara Zotit tim e as Melaikëve, sepse që nga e Xhumaja deri të Xhumanë kanë vdekur njëqind e gjashtëdhjetëmijë jashtë fesë islame.' – pastaj përmend disa mëkate që i bëjnë njerëzit, e më pas thotë: – "Kjo porosi është mëshirë për ta nga i Plotëfuqishmi, Mbizotëruesi" – pastaj përmend disa shenja të Kijametit, e më pas thotë: – "Pra, lajmëroi, o Shejh Ahmed, për këtë porosi, sepse kjo është e bartur me Lapsin e Kaderit nga Leuhil Mahfudhi. Kush e shkruan dhe e dërgon nga një qytet në një tjetër dhe nga një vend në një tjetër, atij i ndërtohet një pallat në Xhennet. Kurse, kush nuk e shkruan dhe nuk e dërgon, atij i privohet Shefati im Ditën e Gjykimit. Kush e shkruan dhe është i varfër, All-llahu do ta pasurojë, ose është në borxhe, All-llahu do t'ia lajë borxhet, ose ka mëkat, All-llahu do t'ia shlyejë mëkatet atij dhe prindërve të tij për shkak të bekimit që e ka kjo porosi. Ndërsa, kush nga robërit e All-llahut nuk e shkruan, atij do t'i nxihet fytyra në Dunja dhe në Ahiret" – më në fund thotë: – "Pasha All-llahun e Madh – tri herë – kjo është e vërtetë, e në qoftë së gënjej dalsha nga kjo botë jo me Islam! Kush i beson kësaj do të shpëtojë nga dënimi i Zjarrit, kurse kush e përgënjeshton ka bërë kufër".

* Edhe pse kjo nuk është shfaqur tek ne, mirpo ka te ngjashme me të, sikur që kemi rastin e parqitjes se një mesazhi i cili i referohet Fatimes Allahu qoftë i kënaqur me të, ku kshillohet lexuesi për t'a fotokopjuar dhe për t'a shpërndarë me qellim për të arritur shpërblim nga All-llahu, që është një gënjeshtër e pa bazë, (sh.p).

Kjo, pra ishte shkurtimisht në këtë porosi të trilluar ndaj Pejgamberit sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem. Këtë e kemi dëgjuar shumë herë që prej vitesh të shumta dhe herë-herë po shpërndalet mes njerëzve, bile edhe shumë njerëz po e pranojnë.

Vetë fjalët e kësaj porosie janë kontradiktore. Trilluesi i saj thotë se e ka parë Pejgamberin sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem në ëndër dhe ai ia ka dhënë këtë porosi ta bartë. Mirëpo, në publikimin e fundit, të cilin e cituam këtu, trilluesi thotë se e ka parë Pejgamberin sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem duke u bërë gati për gjumë e jo në gjumë. Dmth se ai e ka parë në zhgëndër. Në këtë porosi, trilluesi ka pretenduar shumë gjëra që janë rrena të kulluara dhe është e qartë se janë të kota, për të cilat do të ta tërheq vëmendjen së shpejti në këtë shkresë.

Në lidhje me këtë kam qortuar shpesh në vitet e kaluara dhe ia kam bërë të qartë njerëzve se kjo është gje e kotë dhe rrenë e kulluar. Kur e pashë këtë publikim të fundit hezitova a të shkruaj për të, për shkak se është qartë pavërtetësia e saj dhe guximi i madh i trilluesit të saj për të gënjer. Nuk ma ka marrë mendja se kjo gënjeshtër mundet të kalojë te një njeri që ka edhe fare pak dije, ose shpirt të pastër, mirëpo më kanë lajmëruar shumë vëllezër se kjo ka ndërhyrë në mesin e shumë njerëzve dhe e marrin për të vërtetë mes tyre, gjë që më bëri të besoj se dikush si unë e ka obligim të shkruajë rreth saj dhe ta sqarojë pavërtetësinë e saj dhe atë se është e shpifur ndaj Pejgamberit sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem, që të mos mashtrohet kush me të. Kush e analizon, prej atyre që kanë dije dhe Iman, apo shpirt të pastër dhe mendje të shëndoshë e di se është gënjeshtër dhe trillim nga shumë aspekte.

Unë i kam pyetur disa prej të afërmve të Shejh Ahmedit, të cilit i mvishet kjo gënjeshtër për porosi dhe më kanë thënë se ajo i është shpifur Shejh Ahmedit dhe se ai nuk e ka thënë. Kurse, ky Shejh Ahmedi i cili përmendet ka vdekur ka kohë. Po edhe sikur ta zëmë se Shejh Ahmedi i përmendur, apo qoftë edhe dikush më i madh se ai, pretendon ta ketë parë Pejgamberin sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem, në gjumë apo zgjuar edhe ai e ka porositur me këtë porosi, do ta dinim sigurtë se është gënjeshtar, ose ai i cili ia ka thënë këto fjalë është shejtan e jo Pejgamberi sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem, nga shumë aspekte.

Apekti i parë: Pejgamberi sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem nuk shihet në zhgjëndër pas vdekjes së tij. E kush, prej injorantëve të sufijve, pretendon ta shohë Pejgamberin sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem duke qënë zgjuar, ose se ai prezenton gjatë këndimit të Mevludit, ose diç të ngjashme, ai ka gabuar gabimin më të poshtër dhe i është përzier puna deri në fund, sepse ai e ka kundërshtuar Kur'anin, Sunnetin dhe Ixhmain (konsenzusin) e dijetarëve. Të vdekurit dalin nga varret e tyre Ditën e Gjykimit, e jo në këtë botë. All-llahu thotë:

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ

“Mandej, pas kësaj (krijese) ju do të vdisni. E në Ditën e Kijametit ringjallen!”¹.

Kështu All-llahu i Lartësuar ka lajmëruar se ringjallja bëhet në Ditën e Gjykimit, jo në Dunja, ndërsa kush e thotë të kundërtën, i tilli është gënjeshtar i qartë, ose gabimtar i madh të cilit iu kanë ngatërruar kuptimet dhe nuk e kupton të vërtetën të cilën e kanë kuptuar selefi i mirë dhe nëpër të cilën kanë ecur sahabet e Pejgamberit sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem dhe pasuesit e tyre më të mirë.

Aspekti i dytë: Pejgamberi sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem nuk e thotë të kundërtën e së vërtetës, as gjatë jetës së tij, as pas vdekjes së tij. Kurse, kjo porosi e kundërshton Sheriatin haptaz, në shumë aspekte, siç edhe do të vijojë. Sidoqoftë, Pejgamberi sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem mund të shihet në ëndër edhe ai që e sheh në ëndër në formën e tij të ndershme, ai me të vërtetë e ka parë atë, sepse shejtani nuk mund të shndërrohet në formën e Pejgamberit sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem, siç ka treguar hadithi i vërtetë. Mirëpo e tërë çështja qëndron në imanin, sinqeritetin, drejtësinë, përpikshmërinë, devotshmërinë dhe besnikërinë e atij që e sheh edhe a e ka parë Pejgamberin sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem në formën e tij të vërtetë², apo jo. Po edhe sikur të thotë Pejgamberi sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem donjë hadith të cilin e ka thënë gjatë jetës së tij, mirëpo nuk është transmetuar nga ana e njerëzve të besueshëm, të drejtë e të përpiktë, nuk merret për bazë; ose nëse është transmetuar nga ana e njerëzve të besueshëm, mirëpo në kundërshtim me transmetimin e atij që është më i përpiktë dhe më i besueshëm se këta dhe kundërshtimi është i tillë që nuk ka mundëi të bashkohen të dy transmetimet, do të kish qënë njëri i deroguar me të cilin nuk bët të punohet, kurse i dyti derogues me të cilin punohet,

¹ (el-Mu'minunë: 15, 16)

² Nganjëherë dikush e sheh Pejgamberin sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem në ëndër, mirëpo në ëndër ka diçka që të bind se ai nuk është Pejgamberi sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem, si psh. nëse e sheh me cilësi që nuk janë përshkruar në hadithe të vërteta, ose në ëndër ka diçka që nuk ka pasur mundësi jetë në kohën e tij, ose Pejgamberi sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem bën diçka që nuk e ka bërë etj.

nëse kjo është e mundur me kushtet ekzistuese. Nëse nuk është e mundur kjo e as bashkimi, atëherë obligohet të hudhet poshtë transmetimi i atij që është më i dobët në memorje, ose në drejtësi dhe të gjykohet se ai transmetim është që nuk bën të punohet me të. Pra, si bëhet me një porosi të cilën nuk dihet kush e ka transmetuar nga Pejgamberi sal-All-llahu alejhi ue sel-lem, as që dihet a është i drejtë dhe i besueshëm ai njeri?! S'ka dyshim se ajo meriton të hudhet poshtë dhe as të mos i kushtohet fare vëmendje edhe nëse nuk ka në të asgjë që e kundërshton Sheriatin, e si nëse ajo porosi përmban shumë gjëra që të bindin se është e pavërtetë dhe e trilluar për Pejgamberin sal-All-llahu alejhi ue sel-lem dhe përmban shpikje të një feje të cilën nuk e ka lejuar All-llahu?! Pejgamberi sal-All-llahu alejhi ue sel-lem ka thënë: **"Kush thotë se kam thënë ç'nuk kam thënë le të pregatitet për ulësen prej zjarri!"** Kurse, trilluesi i kësaj porosie thotë për Pejgamberin sal-All-llahu alejhi ue sel-lem atë që ai nuk e ka thënë dhe ka shpifur për të rrena të qarta dhe të rrezikshme, prandaj ai është më merituesi i këtij kërcënimi nëse ai nuk bën teube dhe e përhap mes njerëzve se ai e ka trilluar këtë porosi, sepse kush përhap një të pavërtetë mes njerëzve dhe ia mvësh Fesë, nuk i pranohet teubeja pa e bërë atë publike dhe të haptë që ta kuptojnë njerëzit se është larguar nga rrena e vetë dhe e ka përgënjeshtuar vetën. Allahu thotë:

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا ۖ فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

"Ata, të cilët fshehin argumentet tona dhe faktet që Ne i shpallëm, e pasi që ato ua sqaruam njerëzve në Librin, të tillët i mallkon All-llahu, i mallkojnë edhe ata që mallkojnë. Përveç atyre që pendohen, që përmirësojnë (gabimin) dhe që u shpjegojnë njerëzve (të vërtetën), të tillëve ua pranoj pendimin, se Unë pranoj shumë pendimin, jam Mëshirues"¹

¹ (el-Bekare: 159, 160)

Pra, në këtë ajet All-llahu na e sqaron se kush fsheh diçka prej të vërtetës, pendimi i tij nuk pranohet deri sa ta përmirësojë dhe ta sqarojë. Kurse, All-llahu ua ka plotësuar robërve të Vet Fenë dhe ua ka përkryer dhuntinë me dërgimin e Pejgamberit Muhammed sal-llahu alejhi ue sel-lem dhe me të shpallurit e Ligjit të përsosur. Ai nuk e mori Pejgamberin deri sa e plotësoi dhe e sqaroi Fenë. Për këtë All-llahu i Madhërishëm thotë:

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا

"Sot përsosa për ju fenë tuaj, plotësova ndaj jush dhuntinë Time"¹

Trilluesi i kësaj porosie del në pah në shekullin e katërmëdhjetë (sipas Hixhretit; dmth në shekullin e njëzetë sipas Kalendarit Gregorian) dhe do që t'ua përziejë fenë njerëzve dhe t'u bëjë të ligjshme fe të re dhe pretendon se kush e pranon këtë fe hyn në Xhennet e kush e refuzon privohet nga Xhenneti dhe hyn në Zjarr. Ai do që ta bëjë këtë porosi të shpikur më të madhe dhe më të vlefshme se Kur'ani, duke gënjyer në të se kush e shkruan dhe e dërgon nga një qytet në një tjetër, ose nga një vend në një tjetër, i ndërtohet një pallat në Xhennet, përderisa kush nuk e shkruan dhe nuk e dërgon, atij i privohet Shefati i Pejgamberit sal-llahu alejhi ue sel-lem Ditën e Gjykimit. Kjo është rrena më e neveritshme dhe fakti më i qartë se kjo porosi është e rreme dhe se trilluesi i saj është me mungesë të turpit dhe guxim të madh për të gënjyer. Kush e shkruan Kur'anin dhe e dërgon nga një qytet në një tjetër, ose nga një vend në një tjeër, nuk i takon kjo mirësi poqëse ai nuk vepron me Kur'an, pra si mund t'i takojë shkruarit dhe bartësit të këtij trillimi nga një qytet në tjetër?! Njëashtu, kush nuk e shkruan Kur'anin edhe nuk e dërgon nga njëri në tjetër qytet, nuk privohet nga shefati i Pejgamberit sal-llahu alejhi ue sel-lem, nëse është besimtar i tij dhe pauses i Sheriatit. Vetëm kjo shpifje mjafton për vërtetimin e asaj se kjo porosi është e pavërtetë dhe se shpërndarësi i saj është gënjeshtar, i poshtër, budalla dhe larg njohjes së udhëzimit që e ka sjellë Pejgamberi sal-llahu alejhi ue sel-lem.

¹ (el-Maide: 3)

Në këtë shpifje ka edhe shumë gjëra tjera që vërtetojnë pavërtetësinë e saj, po edhe nëse betohet trilluesi i saj njëmijë herë, ose më shumë se është e vërtetë edhe nëse e mallkon veten me dënimet më të mëdha për të vërtetuar se është i singertë, prapseprap ajo nuk është e vërtetë, por vAll-llahi e vAll-llahi ajo është rrena më e madhe dhe më e neveritshme. Unë dëshmoj para All-llahut, Melaikeve të cilat prezentojnë këtu si dhe secilit musliman që do ta lexojë këtë shkrim, dëshmi me të cilën do të dal para All-llahut, se kjo porosi është rrenë dhe shpifje për Pejgamberin sal-lAll-llahu alejhi ue sel-lem. All-llahu e poshtëroftë atë që e ka trilluar dhe u sjelltë me të ashtu si meriton ai!

Përveç kësaj që kaloi, ka edhe shumë gjëra tjera që vërtetojnë pavërtetësinë e kësaj porosie.

1. "Sepse që nga e Xhumaja deri të Xhumanë kanë vdekur njëqind e gjashtëdhjetëmijë jashtë fesë islame" Kjo është dija e gajbit, kurse vahji është ndërprerë me vdekjen e Pejgamberit sal-lAll-llahu alejhi ue sel-lem. Ai nuk e ka ditur gajbin as sa ka qenë gjallë, e si, pra pas vdekjes?! All-llahu thotë:

لَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ

"Thuaj: 'Unë nuk ju them juve se i kam në kompetencë depotë e Allahut (e t'ju sjell mrekulli), as nuk pretendoj se i di fshehtësitë, (e t'ju tregoj se kur do t'ju vijë dënimi)'."¹

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ

"Thuaj: 'Askush përveç All-llahut as në qiejt, as në Tokë nuk e di të fshehtën.'"².

¹ (el-En'amë: 50),

² (enNeml: 65)

Kurse, në hadith të vërtetë Pejgamberi sal-Allahu alejhi ue sel-lem thotë: **"Ditën e Kijametit do të largohen disa njerëz nga burimi im, e unë do të them: 'O Zot! Shokët e mi! Shokët e mi!'**, atëherë do të më thuhet: **'Ti nuk e di se ç'kanë bërë pas vdekjes tënde'**, atëherë do të them sikur që ka thënë Robi i Mirë(Isau alejhis salatu ues selam):

وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ
وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

"Sa isha ndër ta, kam qenë përcjellës i tyre, e pasi që më more mua, Ti ishe roje (dhe dëshmues) i tyre. Ti je Dëshmitar për çdo send.¹."

2. Çështja e dytë që vërteton pavërtetësinë e kësaj porosie është thënia e tij në të: "Kush e shkruan dhe është i varfër, All-llahu do ta pasurojë, ose është në borxhe, All-llahu do t'ia lajë borxhet, ose ka mëkat, All-llahu do t'ia shlyejë mëkatet atij dhe prindërve të tij për shkak të bekimit që e ka kjo porosi." e kështu me rradhë ... Kjo është rrena më e madhe dhe fakti më i qartë se trilluesi i kësaj është gënjeshtar dhe nuk ka turp prej All-llahut, e as prej robërve të Tij, sepse këto tre gjëra nuk ndodhin as me shkrimin e Kur'anit, e si, pra i ndodhin atij që e shkruan këtë porosi të kotë. Mirëpo, ky i fëlliqtë, me këtë, do që t'ua mbështjellë njerëzve dhe t'i lidhë me këtë porosi që ta shkruajnë dhe të lidhen me këtë vlerë të pretenduar, e t'i lënë shkaqet të cilat i ka bërë All-llahu të ligjshme për robërit e Vet dhe i ka bërë mjete për të arritur deri te pasuria, larja e borxheve dhe falja e mëkateve. All-llahu na ruajtë nga shkaqet e shkatërrimit dhe nga bindja ndaj ëndjeve dhe shejtanit!

¹ (el-Maide: 117)

3. Çështja e tretë që vërteton pavërtetësinë e kësaj porosie është thënia e tij në të: "Ndërsa, kush nga robërit e All-llahut nuk e shkruan, atij do t'i nxihet fytyra në Dunja dhe në Ahiret." Edhe kjo, gjithashtu, është rrenë e neveritshme dhe fakt nga më të qartit për pavërtetësinë e kësaj porosie dhe se trilluesi i saj është gënjeshtar. Si mund të hyjë në mendjen e të mençurit se ai që nuk e shkruan këtë prosi të cilën e ka sjellë njeri i panjohur në shekullin e katërmbëdhjetë, duke ia shpifur Pejgamberit sal-All-llahu alejhi ue sel-lem, i nxihet fytyra në Dunja dhe Ahiret, ndërsa kush e shkruan pasurohet pasiqë ka qënë i varfër, i lahen borxhet që e kanë mbytur, apo i falen mëkatet të cilat i ka bërë?! I Lartësuar je Ti o Zot, kjo është një shpifje e madhe!

Edhe argumentet faktike vërtetojnë se ky trillues gënjen, duke pasur guxim të madh kundër All-llahut dhe pak turp prej Tij dhe prej njerëzve. Ja, popuj të shumtë nuk e kanë shkruar dhe nuk iu nxinë fytyrat. Ja edhe turma të mëdha, numrin e të cilëve nuk e di kush përveç All-llahut, e kanë shkruar shumë herë edhe nuk iu lanë borxhet edhe nuk u largua varfëria prej tyre. All-llahu na ruajtë prej devijimit të zemrave dhe mbulimit të mëkateve! Këto cilësi dhe shpërblime nuk i ka përmëndur Sheriati as për atë që e shkruan Librin më të madh dhe më të vlefshëm, Kur'anin, e si pra vlejnë për atë që e shkruan një porosi të rrejshme, e cila përmban lloje të pavërtetësive dhe fjali të shumta të llojeve të kufrit?! I Lartësuar është All-llahu, sa i Butë është ndaj atij që ka guxim të gënjejë kundër Tij!

4. Çështja e katërt që vërteton pavërtetësinë e kësaj porosie është thënia e tij në të: "Kush i beson kësaj do të shpëtojë nga dënimi i Zjarrit, kurse kush e përgënjeshton ka bërë kufër". Edhe kjo fjalë, gjithashtu, është guxim i madh për të gënjyer dhe e pavërteta më e shëmtuar. Ky trillues i thërret tërë njerëzit që të besojnë në trillimin e tij. Për Zotin ky gënjeshtar ka bërë shpifje të madhe ndaj All-llahut dhe, për Zotin, e ka thënë të pavërtetën!!! Ai që i beson kësaj, ai meriton të jetë i pafe, jo ai që e përgënjeshton këtë, sepse kjo është rrenë që nuk ka asnjë bazë në të vërtetën. Ne dëshmojmë para All-llahut se kjo është rrenë dhe se trilluesi i saj është gënjeshtar i cili do që t'u bëjë të ligjshme njerëzve çka nuk ka lejuar All-llahu dhe t'u fusë në Fe çka nuk është e saj. Kurse, All-llahu e ka plotësuar këtë Fe dhe e ka përkryer katërmbëdhjetë shekuj para këtij trillimi.

Pra, kini kujdes o vëllezërit e mi lexues! Mos i besoni këtyre trillimeve dhe mos lejoni që të hyjnë në mesin tuaj! E vërteta ka një dritë me të cilën nuk mund t'i përzihet atij që e kërkon atë. Pra, kërkoeni të vërtetën me faktet e saj, pyetini dijetarët për gjërat e paqarta dhe mos u mashtroni me betimet e rrenacakëve, sepse edhe Iblisi i mallkuar iu betua Prindërve tanë se është duke i këshilluar, por ai është tradhëtari dhe rrenacaku më i madhi, siç e tregon këtë All-llahu në suren el-A'raf duke thënë:

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ

“Dhe ju bëri be atyre (duke u thënë) se unë jam këshillues për ju”¹.

Prandaj, kini kujdes prej tij dhe prej pasuesve të tij trillues. Sa e sa betime të rrejshme, besatime tradhëtare e fjalë të stërbukuruara kanë ata, vetëm e vetëm për t'i humbur dhe mashtruar njerëzit. All-llahu më ruajtë mua, juve dhe të gjithë muslimanët prej sherrit të shejtanëve, sprovave të të lajthiturve, mashtrimeve të mashtruesve dhe turbullimet e armiqve të All-llahut që e duan të pavërtetën, që duan ta shuajnë Dritën e All-llahut me gojët e tyre dhe t'ua përziejnë njerëzve Fenë. Mirëpo, All-llahu e plotëson Dritën e Vet dhe e ndihmon Fenë e Vet edhe pse armiqtë e Tij; shejtanët dhe pasuesit e tyre; të pafetë dhe ateistat e urrejnë.

Sa i përket asaj që e ka përmendur ky shpifës për shfaqjen e mëkateve, ajo është punë që ka ndodhur. Edhe Kur'ani Fisnik edhe Sunneti i pastër na kanë qortuar deri në fund që të ruhem. Në to ka udhëzim të mjaftueshëm. E lusim All-llahun ta përmirësojë gjendjen e muslimanëve dhe t'i nderojë me udhëzim në të vërtetën dhe përqëndrim në të, si dhe t'ua mundësojë pendimin nga të gjitha mëkatet, se Ai është që e pranon pendimin, është i Mëshirshëm dhe për çdo gjë i Fuqishëm!

¹ (el-A'raf: 21)

Kurse, sa i përket asaj që e ka përmëndur për shenjat e Kijametit, atë e kanë sqaruar hadithet e Pejgamberit sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem, po edhe Kur'ani ka dhënë shenjë për disa. Prandaj, kush do që ta dijë këtë e gjen në vendin e vet, në librat e Sunnetit dhe në veprat e dijetarëve të Imanit. E njerëzit nuk kanë nevojë për sqarime si të këtij shpifësi dhe për turbullimet e tij dhe ngatërrimin e hakut me të pavërtetën. Na mjafton All-llahu dhe mbështetës i mirë është Ai! Nuk ka fuqi, as lëvizje pa All-llahun e Lartësuar dhe të Madhërishëm!

Falënderimi i takon All-llahut, kurse salavatet dhe selamet janë për Robin dhe të Dërguarin e Tij të Singertë dhe Besnik, për familjen, shokët e tij si dhe për pasuesit e tyre deri në Ditën e Gjykimit!

